

M. PEY / THE LIQUID DARK

Edita: Arola Editors
Telèfon: 977 553 707
arola@arolaeditors.com
www.arolaeditors.com
1a edició: novembre de 2015
© textos: marcel pey
Reservats tots els drets per arola editors
Disseny gràfic: Arola Editors
Impressió: Gràfiques Arrels
ISBN: 978-84-94483-98-1
Dipòsit legal: 1655-2015

M. PEY

THE LIQUID

DARK

A R O L A E D I T O R S

**DAVID
CASTILLO**

**D'AQUELLA
ETERNITAT
QUÈ SE
SUPOSA QUE
SOMIES?**

Al llarg de la seva obra, que ja supera els quaranta anys, Marcel Pey sempre ha buscat la confluència entre la imatge psíquica i la instantània fotogràfica. De fet, les lectures són similars i el parpelleig no difereix gaire del mecanisme de l'objectiu d'una càmera. L'aparell òptic s'obre com una lent, de la mateixa manera que la imatge poètica apareix gairebé de sobte omplint el buit del llenguatge purament comunicatiu.

Hi ha una profunda i tenaç convicció sobre les visions interiors que actuen sobre la seva manera de captar la realitat i que, alhora, transformen la percepció de qui les visiona. En aquest sentit, els diferents referents de l'obra de Pey, tant siguin narratius com cinematogràfics, poètics, fotogràfics, musicals o pictòrics, s'uneixen per aconseguir imatges nítides, sovint incomprensibles, que ens permeten indagar en nosaltres mateixos. Aquest llenguatge participatiu, tàcit, rescata imatges fantasma per introduir-nos en un cosmos fantàstic entre la imaginació, el somni, l'inconscient i aquesta frontera entre esperit i cos, desig i repressió. La suggestió del sexe té un paper fonamental en el que cadascú vol veure en els seus poemes i fotografies rescatades i inspiradores.

Podem adduir-nos en ell a través, també, d'una peça de Warhol, un dels films històrics de David Lynch o la trencadissa impàvidament dramàtica de 'L'ànsia', de Tony Scott, el cas de Pey en una escala superior a causa del barroquisme de la seva concepció estètica i el fetitxisme dels àngels o dels uniformes i armes que ens conviden a l'abisme. El poètic i el pictòric sorgeixen en les dues cares de la moneda, de la mateixa manera que la incitació creativa és una aposta que va més enllà d'aquestes arts convencionals, que l'artista subverteix. A 'Liquid Dark', la proposta s'inscriu en la seva mateixa obra com la d'un visionari dels seus llibres antics, com un vident dels seus llibres futurs. Beu del dolor sota la tempesta en el cibercop, en aquesta energia fosca que propicia el poema.

La seva poesia és un anunci apocalíptic mentre escolta el precursor 'Saturn Drive' penetra en els baixos fons com si entrés en un relat –o sintonitzés– amb William Gibson i els seus submons, en la matriu del ciberespai on buscarà recanvi per als seus òrgans neuronals malmesos o simplement visitarà vells amics en aquesta extensió de l'ànima per on deriva la memòria. En el cas de 'Liquid Dark', Pey ha tornat a paisatges evanescents però reconeixibles per als que el seguim des dels anys setanta. Hi ha un univers en

descomposició més sòlid que mai, una incitació a la traïdoria, als crims de moda, a la vida com un thriller desgavellat en la sintonia dels seus mateixos vídeos, els que converteixen en material profundament líric espais aparentment inpoètics.

Innocència i alliberament, moral conformista i estèticament morta... Els cops precisos dels poemes de Pey em recorden les imatges inerts de les seves navalles automàtiques, tan recreades en les fotos, el seu exèrcit d'objectes en la metamorfosi de la llum del color. Davant la poesia cega i arcaïtzant, el nostre home transmuta la responsabilitat entre llibertat i mort, entre oblit i excés de memòria. "Quan era possible somiar", es repeteix el narrador orfe d'aquest relat sobre el caos de la farsa, sobre l'autenticitat del reguitzell d'imatges que se sobreposen, "interferint sensors de llum / accelerador de fusió activat".

M'he dut aquests poemes d'excursió nocturna, els he llegit sobre les muntanyes que arriben fins a Torre Baró i l'aventura que narra m'ha fet integrar-me de nou en aquests intersticis coneguts, però sempre estimulants de la seva obra. La droga o el nirvana, les profecies de Blake, la mística de l'univers entre energia i imaginació m'ha retornat a aquest territori de realitats escindides, on el poeta projecta el delirant correlat de veus cap a la immortalitat del motel escapat de l'aparell de televisió. El seu punyal és aquesta intel·ligència ràpida i irònica, els microcosmos de perfils càustics i tradicions en decadència, la persistència d'una mirada no autocompassiva, no cristiana. L'aventura de Pey és divertida i oberta, circular, desmesurada, obsessivament poètica, exuberant i eròtica, pornogràficament sensitiva.

Aquests poemes esgarrapen l'obscuritat, proclamen una mort latent i s'endinsen pel fèrtil dispositiu dels sedants hipnòtics, de la vida inconscient... Pey fosc i líquid, Pey com una balada de George Harrison de la joventut, Pey com una visita a la Tate Gallery un dia entre setmana que no oblidaràs mai, Pey com els escenaris on Lancaster desafiava Cooper, Pey nítidament obscur i clar com quan surts d'una anestèsia, Pey decididament creatiu i nou immers en una tradició canviant i reiterativa. Marcel Pey és aquí, entre nosaltres, ja sense interrupcions: espera i veuràs...

1.

HOLLYWOOD

MURDER

RISING MOON

PLUJA DE BALES

DOBLE IMPACTE LATERAL

CAU LA NIT

ARTÈRIA TALLADA, DESLLIGA

L'ENERGIA DE LA POR

CAP AL CÒRTEX

ON L'ACER

COMPRIMEIX ELS BATECS

A TRAVÉS DE L'AVERN

ESTRELLES DE FUM

ESTRELLES DE CONFUSIÓ

I ARA

ESCLAUS DELS TEUS ULLS

NARCÒTICS EN SANG

BEUEN EL DOLOR.

THE SWORDS

SOTA LA TEMPESTA

RERE EL LLENGÜE DE LA NIT

COM EN UN THRILLER SOBRENATURAL...

DESPRÉS DE TANT DE TEMPS

UNA ETERNITAT...

ENTRE CELS OBLIDATS

SENSE PRINCIPI NI FINAL

(“VAMPIRS ENTRE NOSALTRES

D’ENTRE ELS MORTS”)

AMB ELS SEUS PENTAGRAMES DE SANG

I LES SEVES ESPASES CELESTES

SOTA OBLIDADES BANDERES

CAMINAR SENSE RUMB FIX

SEGUINT UN PATRÓ INFERNAL.

BLACK HOUSE
QUI ET REDIMIRÀ DE L'OBLIT
QUAN LA MORT T'ARRIBI
A LA CASA NEGRA
A TRAVÉS DELS TERMINALS
DE PSYCHO-PLAY
GRAVAT PER CÀMERES
D'ALTA SEGURETAT
PROFESSIONALS DEL KAOS &
TELEBANCS FÀCILS
A LA INTERESTATAL 192
EREN BONS TEMPS
PER DEVASTAR L'OBLIT
I ELS RECORDS D'ALTRES
¿SOBREVIURE A LA POR?
¿AIXÒ ÉS UNA REVELACIÓ?
MENTRE LA CIUTAT DORM
ALGÚ DECIDEIX PER TU.

ALL TOMORROW NIGHTS

NI LES HUMILIACIONS DE LA POR

NI LES LLÀGRIMES DELS RECORDS

PARLARAN DE TU...

CREC EN LA MORT

BESANT ELS TEUS LLAVIS FINS L'ALBA

TANMATEIX, QUIN LUXE DE SEGLE!

ACARICIAR EL SILENCI DE L'ESPASA

VEURE LA SANG CÓRRER SOBRE LA FULLA

TALLAR L'ABISME

I DESAPARÈIXER.